

אריאל היקר והאהוב,
אני רותם. אמא שלך המדהימה ואני עבדנו יחד. היא הייתה עוזרת הוראה בקורס שאני מלמדת. בישיבות זום ארוכות תכננו את הקורס הזה יחד, חשבנו על הנושאים והתוכן, תכננו משימות מעניינות, התרגשנו וציפינו לתחילת השנה. בתקופה האחרונה אמא שלך מאוד התרגשה מתכנוני אירוע בר המצווה בקיבוץ, שיתפה אותי בהכנות וכמובן שסיפרה לי כמה מוצלח ומרגש היה. היא הייתה גאה בך מאוד. אמא שלך הייתה אישה חכמה כל כך, כל מה שהיא אמרה היה לאחר חשיבה ממושכת ובדיקה מוקפדת וכשאני חושבת על זה עכשיו היא תמיד צדקה 😊 והפעמים שלא עשינו את מה שהיא אמרה היו טעות. לא גיליתי לה אז הנה אני מספרת לך, אמא שלך יסמין האהובה תמיד צדקה. אמא שלך תחסר לי מאוד, היא הייתה חלק מאוד משמעותי וחשוב בחיים שלי, את זה כן הקפדתי להגיד לה. מידי פעם כשנתקפתי פחד הייתי מוודאת שלא תעזוב אותי לבד עם הקורס הזה והיא הייתה עונה לי: "אם לא תעבידי אותי כל כך קשה מבטיחה להישאר" בקריצה וחיוך. לא הספקנו את הדייט שדיברנו עליו, תכננו לשבת מחוץ לזום והרחק מהאוניברסיטה במקום שלא מתקשר לעבודה ולדבר קצת יותר עלינו, על החיים האישיים על המשפחה והילדים. אהבתי את אמא שלך מאוד, אתגעגע אליה מאוד והיא תחסר לי, אני ממש בטוחה שהרבה ממנה נמצא בך אריאל היקר. אני יודעת שאתה עטוף באהבה עם איילת והמשפחה ובייחוד עם שובל המדהימה ובכל זאת, אם תרצה מתי שתרצה לכל צורך שהוא אתה מוזמן להתקשר 0524588299 חיבוק גדול רותם

היי אריאל,
שמי קארין וגם אני הייתי חברה קרובה של אמא. למדתי ועבדתי עם אמא באוניברסיטת בן גוריון בקבוצת החוקרות של דנה ודר-וייס. לפני שהכרתי את יסמין, דנה סיפרה לי שיש חוקרת מדהימה וחכמה שמתעניינת מאוד בתחום שאני הכי אוהבת לחקור, תחום הרגשות של המורות. שמחתי לשמוע שיש מישהי שרוצה לחקור וללמוד יחד איתנו ומרגע שהכרתי את אמא שלך שמחתי עוד יותר. כבר בשניה שנפגשנו, יסמין חיכה אליו את אחד מהחיוכים הקורנים שלה ומיד הרגשתי שפגשתי חברה. ליסמין ולי היה קליק מידי כזה, תוך כמה דקות כבר הרגשנו בנוח זו עם זו וחלקנו סיפורים ותחומי עניין משותפים. במסגרת השותפות בינו במחקר, לימדנו יחד בהשתלמות בתיכון. היינו מגיעות יחד עם דנה לאחד התיכונים בדרום ומנחות יחד מפגשי מורות. מאחר והמטרה שלנו היתה ללמד וגם לחקור את המפגשים, אמא היתה מגיעה עם ציוד צילום של האוניברסיטה ומקפידה שהמצלמות תמוקמנה במקומות הנכונים בחדר. אמא היתה אחראית וקפדנית מאין כמותה, ותמיד ידענו שאפשר לסמוך עליה מכל היבט - היא תמיד הגיעה ראשונה, תמיד הביאה את כל הציוד הנכון ותמיד היו לה סוללות ספייר בתיק למקרה ונצטרך.
בכל פעם שצעדנו יחד במסדרונות התיכון לקראת כיתת ההשתלמות, הייתי "מתבכיינת" לאמא שאני קצת חוששת מהמפגש... ומה אם לא יסתדר לנו כמו שנרצה...? ואמא שלך הנפלאה, היתה מסתכלת עליו בעיניה הטובות והצוחקות ואומרת משהו בסגנון: "אני לא מבינה אותך קארין, ממה יש לך כל כך לפחד? אנחנו יחד! את לא לבד!" וזה תמיד היה מרגיע אותי ומעלה בי חיוך. כשהמפגש היה מסתיים, היינו עולות יחד לרכב ונהנות לחלוק מחשבות זו עם זו וכמובן גם גולשות לעניינים אחרים שהם מחוץ לעבודה.
אהבתי את אמא ואהבתי מאוד את היחד שלנו בהשתלמות. תחסר לי מאוד הנוכחות שלה בקהילה שלנו. תחסר לי החוכמה, הרגישות, החיוך ומעל הכל השותפות שלנו יחד.
חשוב לי שתדע שתמיד אזכיר את אמא בהשתלמויות שלנו ותמיד אספר שהיא חלק בלתי נפרד מהעשייה החינוכית שבנינו יחד.
אריאל יקר, אמא שלך יקרה מאוד ללבי ואני מבקשת למסור לך שתמיד תוכל להיעזר בי בכל מה שתצטרך ותבקש. לכבוד יהיה לי להעניק כל מה שאוכל לבנה האהוב של יסמין, חברתי האהובה. אני מצרפת למכתב חיבוק חם ואוהב ושולחת לך חיוך מכל הלב, כמו החיוך היפה של אמא שתמיד האיר פנים לכולנו.
אוהבת, קארין 0544540398

פגשתי את יסמין לראשונה ביום הפתוח לתואר השני של המסלול שלנו (שנקרא אז "תכניות לימודים והוראה") לפני שלוש וחצי שנים. למרות שהמפגש היה בזום (קורונה) אי אפשר היה שלא להתרשם מיסמין. השאלות המעולות שהיא שאלה כבר אז, ההתייחסות הרצינית והמעמיקה. הרצון ללמוד. הלוואי שהיא תרשם ללימודים במסלול שלנו. אמרתי בליבי. והיא נרשמה. כל כך שמחתי.

כמה חודשים מאוחר יותר, עם פתיחת שנת הלימודים, פגשתי אותה שוב, כסטודנטית בקורס שלימדתי. בהמשך לאורך שתי שנות הלימודים שלה אצלנו, זכיתי ללמד אותה בקורסים שונים. תמיד, אבל תמיד, היא היתה הסטודנטית הכי בולטת. למרות שהיא לא באה מתחום החינוך, לא למדה חינוך בתארים קודמים ולא עבדה במערכת החינוך, היא היתה הכי אשת חינוך. היתה לה הבנה עמוקה וטבעית בכל מה שקשור בחינוך, תשוקה אמיתית לנושא, התייחסות ערכית ואידיאולוגית ועם זאת מפוכחת, מעשית וביקורתית. אני זוכרת למשל שבקורס על למידה בסביבות בלתי פורמליות היא הביעה את מחאתה על הרעיונות האלטרנטיביים של גישת חינוך יער שהציג מרצה אורח בשיעור. היא שאלה שאלות קשות, התווכחה, ולא וויתרה. זה הטריד אותה כל כך שהיא ביקשה להמשיך לדבר איתי על זה והתייחסה לרצף שעורים שבהם עסקנו בגישות שהיה להן ניחוח רומנטי ואפילו ניו-איג'י שהרגיז אותה כי הוא מתעלם מהצרכים האמיתיים והבעיות האמיתיות של החברה שלנו. היא ביקשה שנשלים את התמונה עם עיסוק בסביבות למידה טכנולוגיות, מתקדמות שלא מתחשבות למציאות של חיינו. כל כך התרשמתי מהטענות שלה ומכמה היה חשוב לה להביע אותן וגם לוודא שהקורס יאפשר לה את הלמידה שהיא חצה. יצאתי מהשיחה ואמרתי לעצמי - הלוואי שהיא תרצה שאהיה המנחה שלה לתיזה.

בהמשך הלימודים, לשמחתי, היא אכן פנתה אלי לגבי תיזה, אבל הסבירה שבגלל שהיא עובדת במכללת ספיר ויש לה משפחה וילדים, היא חוששת שהשילוב של תיזה במהלך לימודי התואר השני יהיה עמוס מידי ולא יאפשר לה לחקור ולהתעמק כמו שהיא רוצה. שאלה אם אפשר לסיים את התואר ואז להמשיך להשלמת התיזה. שוב - יסמין הרצינית, היסודית, המעמיקה. אם היא עושה משהו - הכי טוב שאפשר. הבטחתי לה שאני שומרת לה מקום ורק קיוויתי שלא תתחרט.

וכך לאחר שיסמין סיימה את התואר (בהצטיינות כמובן) היא הצטרפה לקבוצת המחקר שלי לפרויקט שעסק באופן שבו מורות לומדות לנהל קונפליקטים עם הורים. במהלך השנה שעברה, פעם בשבועיים, נסענו יסמין, קארין (שהנחתה את ההשתלמות) ואני לבית הספר שבו נערכה ההשתלמות. חלק מהמפגשים נערכו אצלנו באוניברסיטה. אני הייתי מוטרדת מכל ענייני הטכנולוגיה. צריך להקליט. צריך לצלם. צריך להוריד הקלטות. צריך להעלות. יסמין לא התרגשה. השתלטה על כל העניינים תוך דקה. היא בנתה ספרייה מפוארת של החומרים שהיא אספה במחקר הזה - עוד הרבה יכתב על החומרים האלה. יסמין לא רק הקליטה וצילמה. אחרי כל מפגש של ההשתלמות היינו משוחחות. היו לה תובנות לגבי מה שהיה. היו לה הצעות. היו לה מחשבות. היו לה שאלות. היא כל כך דאגה לרגשות של המורות ולקשיים שהן חוות. היא כל כך רצתה שנמצא דרך לתמוך בהן וברוחה הנפשית שלהן. וכך למעשה, למרות שזה לא היה מוגדר כחלק מהתפקיד שלה, היא עזרה לנו לתכנן ולפתח את ההשתלמות ממפגש למפגש. כשהסתיימה ההשתלמות, היא לקחה על עצמה לראיין את כל המורות שהשתתפו. כמה מחשבה היא הקדישה לתכנון הראיון. מה בדיוק היא תשאל. בשביל מה. מתי, איפה, איך. אמרתי לה שלא בוור לסיים את הראיונות בהקדם. אפשר גם לתוך הקיץ. היא סיימה הכל תוך פחות מחודש. באפריל. הייתי בשוק. החיים בבי"ס כל כך עמוסים. מורות כל כך מתקשות להתפנות. רק יסמין, עם הגישה המכבדת, הצנועה, הפתוחה והרצינית שלה - יכולה להצליח ככה במשימה כזו. וכמובן שהראיונות היו חכמים, מעמיקים, מלמדים. מהקשבה אליהם ברור שהמורות והמורים פשוט נהנו לשוחח איתה, להרגיש שמישהי כמוה מקשיבה להם ומתעניינת במחשבות וברגשות שלהם.

במקביל לאיסוף הנתונים יסמין גם כתבה את הצעת המחקר שלה. היא בחרה להתמקד ברגשות של המורות והמורים בתהליך הלמידה שלהן. כתיבת הצעת מחקר זה אף פעם לא דבר קל, אבל יסמין התעכבה על כל מילה, כתבה ומחקה, לא היתה מרוצה. שלחה לי עוד גרסה, ועוד גרסה, ניסתה כך, ניסתה אחרת, קראה עוד מאמר, ועוד מאמר, וכל הזמן היתה מוטרדת שמה יש עוד משהו חשוב שהיא עדיין לא קראה. אם זה היה תלוי בה, היא היתה ממשיכה ומשפרת את הצעת המחקר שלה עד היום, אבל באיזשהו שלב היא הסכימה שזה מספיק מוכן והגישה לשיפוט. בתהליך השיפוט חוקרת בכירה אחרת קוראת את ההצעה, מעירה הערות ומחליטה אם לאשר את ההצעה או להתיר לתיקונים. ההצעה חזרה מהשיפוט מאושרת. אבל לא סתם מאושרת - ללא אף הערה ושום תיקון! הנחיתי כבר לא מעט סטודנטיות - זו פעם ראשונה שהצעת מחקר מאושרת ללא שום הערה! והשופטת היא חוקרת ביקורתית שמבינה היטב בנושא ובשיטת המחקר. ההצעה פשוט היתה מושלמת. כי כך יסמין עובדת.

בחודשים האחרונים יסמין עבדה על ניתוח הנתונים. היא כתבה דוח מפורט של תובנות על סמך הראיונות שערכה שיעור לנו לתכנן את ההשתלמות לשנה הבאה, והתחילה לעבוד על השלב הבא במחקר שלה. ביולי קיימנו פגישה של קבוצת המחקר בבית של קני. מרכז הפגישה היה המחקר של יסמין. כמו כל דבר שיסמין עושה, גם לפגישה הזו, פגישה עם חברות, יסמין התכוננה בקפידה. הכינה את כל החומרים. ניסחה בדיוק מה המטרות מבחינתה. על מה היא חצה שנעבוד. מה היא רוצה לשאול. היתה פגישה מעולה.

בשבוע לפני הירצחה יסמין ביקשה אישור לדחות מעט את מועד ההגשה של התיזה כדי להצליח לעשות את העבודה בצורה המושלמת שאליה היא רגילה. הבקשה אושרה אבל העבודה של יסמין נקטעה. בצהרי 7 באוקטובר, כשהתחלנו להבין מה קורה, כתבתי ליסמין ווטסאפ לוודא שאתם בסדר. היא לא ענתה. המשכתי לנסות. לא ענתה. כל כך קיוויתי שהתלפון פשוט לא איתה.

נראה לי שאני עדיין לא תופסת שיסמין איננה. שלא תהיה איתנו בפגישות כשנפתח את השנה. שלא אקבל ממנה יותר ניתוחים מבריקים ושאלות מעולות. שלא נהנה יותר מהמחשבות החדות שלה על המחקרים של האחרות. שלא נזכה יותר למבט העמוק והמחייך שלה ולדאגה שלה לכולם. בנוסף לאבדן האישי הכואב כל כך, המחקר החינוכי איבד חוקרת מבטיחה.

יסמין לא זכתה להשלים את המחקר שתכננה, אבל אנחנו נשלים אותו עבורה ובכל הזדמנות נספר לעולם על האישה, העמיתה, החברה והחוקרת המופלאה שהיא הייתה.

אוהב אותה תמיד

יהי זכרה ברוך

דנה ודר-וייס

תחילת הלימודים שלנו הייתה בכלל בזום
מהשיעור הראשון משכת את תשומת ליבי
בשיחה ראשונה בינינו הצעתי לך חברות
'נראה לי שנסתדר יחד'
צדקתי
גיליתי מהר מאוד כמה את מקצועית
לא מתפשרת. מלאת אמביציה

במהלך השנתיים עבדנו קשה אינספור שעות של לימוד וכתיבה יחד
בזום ופנים אל פנים
אהבנו ללמוד
פגישות אל תוך הלילה במשרד שלך
שהפך לבית השני שלנו בתקופת הסגרים
שיחות אישיות תוך עבודה מאומצת
מסייעות אחת לשנייה לצלוח את האתגרים

בתום הלימודים
הזמנת אותי לטקס קבלת התואר
כתבת שתשמחי אם אהיה שם איתך
כמובן שהגעתי
לפני הטקס צחקנו שהגלימה והכובע הם בשביל הילדים שסיימו תואר ראשון.
'אנחנו כבר זקנות'
למרות זאת הצלחתי לשכנע אותך ללבוש אותם
'עבדת קשה בשביל זה'
צילמתי אותך בנייד שלי מחייכת בגאווה
מזכרת לך
זיכרון עולם לי

שבת בבוקר אני מבינה שהמצב חמור
החלטתי למרות השבת לשלוח לך הודעה
ענית לי שאתם בממ"ד עוד לא הבנו את גודל האסון
אמרת לי את שאסתגר בבית ושהיו חדירות לישובים
התפללתי לנס

אחרי מספר שעות כתבתי לך שוב
כבר לא ענית לי
סליחה
מצטערת שלא כתבתי לך כמה אני אוהבת אותך

אתגעגע לזמן שלנו יחד.
לחברות ה עמוקה שנרקמה לאמון
אתגעגע לעומק שהיה בך. לרוגע שהשריית על הסובבים אותך.
לאומץ. ליושרה ולצחוק
אתגעגע לחובנות המשותפות
על אף העולמות השונים מהם הגענו

את כבר חסרה לי.
יהי זכרך ברוך

לירון

יסמין, אני לא מאמינה שאני כותבת עלייך בלשון עבר. לפני שבוע שמעתי אותך בהודעות קוליות, רק כדי לשמוע עוד קצת התבקשתי לכתוב עלייך מספר מילים אז יסמין שמך לגמרי כמו הפרח יש לו צבע יש לו ריח מלא בנוכחות אישה נעימת הליכות, אינטליגנטית, אוהבת ללמוד דברים חדשים, דעתנית שאוהבת לעמוד על שלה, בעלת הומור, סקרנית, אופטימית, אוהבת לטייל, אוהבת לחייך, אוהבת את הקפה שלה בבוקר אחרת קשה להתחיל את היום, אוהבת לעזור לאחרים, אוהבת להוביל, אוהבת לספר חוויות על המשפחה, על הילדים, על החלומות, על התפיסות, האמונות, אוהבת להיות חברה, אוהבת וטובה בלייעץ, אוהבת לשאוף הכי גבוה שאפשר ופשוט אהבת את החיים

יסמין הייתה לי הזכות להכיר אותך וחבל שלא הכרתי את משפחתך שסיפרת עליה כל כך, רק לאחרונה הכרתי קצת וראיתי בהם קצת אותך

אני רוצה להגיד לך תודה, תודה שהיית כשהייתי צריכה, שלא היססת לעזור, לייעץ, לתמוך ולפרגן

נוחי על משכבך בשלום

אוהבת, מעיין וייס, חברה לתואר השני

יסמין יקרה

מאז שנודע לי, אני לא מפסיקה לחשוב עלייך ועל משפחתך הפנים המחייכות שלך וטוב הלב הם סימני ההיכרות שלך כשהתחלנו ללמוד ביחד את התואר השני, אלו היו שנים של קורונה והכרתי אותך רק מרחוק לכל שאלה, גם מורכבת, היתה לך תשובה עניינית, ונכונה הצטיינת בלימודיך והתקדמת קדימה בד בבד הלמידה הרצינית שלך, ההרגשה היתה שאת תמיד מוכנה לעזור, לשתף מהידע שלך או לקחת חלק גדול על עצמך בעבודות המשותפות

תכונות אלו הן תכונות של אדם עם לב גדול, ראיית אחר והרבה ענווה למרות שלא כל קורס למדנו בילד, שמחתי לראותך מסיימת את התואר על במת הפקולטה כמצטיינת והיית ראויה לכך

יסמין יקרה,

נוחי בשלום על משכבך,

הספקת להביא הרבה אור לעולם פנייך הטובות, הענווה, והעומק שלך ילוו אותי עוד שנים

שה' ישלח לכל מכיריך כוחות להתמודד עם האבל הגדול שהשארתי, שהשארתי איילת שקלאר, חברה לספסל הלימודים

יסמין היתה אישה מאירת פנים וטובת לב, אינטלגנטית וחדה, למרות שבאנו מעולמות שונים, תמיד נהנתי לשוחח איתה ולשמוע את דעותיה היתה לה יכולת מופלאה לתת לכל אדם הרגשה נוחה ונעימה ותחושת חשיבות אבדה גדולה לעולם

יהיה זכרה ברוך

חגית ליפקין

Yasmin was such a unique and beautiful soul. We had the pleasure of being together and learning many incredible things from her. She was always willing to help and put herself out there for others. Such a spectacular woman who always shined and lit the way for her and others. May you rest in peace dear friend.

Yasmin Abu Saad

יסמין זוהר ז"ל

הייתה מתרגלת שלי באחד הקורסים בחינוך הייתה אשת חינוך שברור לכולם שאהבה את המקצוע מעומק ליבה תמיד שמחה לתת מהזמן שלה עבור סטודנטים גם על חשבון זמנה האישי ותמיד תמיד תוך כדי חיוך וגישה טובה הלב כואב ונשבר טובי האנשים שיש לארץ הזאת נרצחו בידי חיות אדם יהי זכרה ברוך

חשוב לי לציין שההתלהבות של יסמין ז"ל מתחום החינוך בלט לי מהרגע הראשון שהייתי צריך להתייעץ איתה על מטלות נראה שהיא אהבה את המקצוע ועשתה אותו מתוך תחושת שליחות שכן היא תמיד ענתה בהרחבה ובחיוך תוך כדי הפגנת ידע מרשימה באופן אישי אני מקווה להמשיך את הדרך של האישה הנפלאה הזאת ולעסוק בחינוך מתוך שליחות ותמיד עם אנרגיה חיובית וטובה כמו שהייתה ליסמין
ליאור

יסמין הייתה חייכנית ומקסימה תמיד עם חיוך על הפנים היא השרתה אווירה של רוגע ושלווה ונתנה לנו תחושה שניתן לפנות אליה תמיד ולקבל עזרה בכל מה שנצטרך יסמין העניקה לנו תחושה שהיא באמת באמת רוצה שנצליח והרגיש שאכפת לה מאיתנו היא תמיד הייתה זמינה לשעות קבלה תמיד נתנה ועזרה בכל משימה ובכל מטלה שקיבלנו בצורה לבבית ומתוך רצון אמיתי שנצליח ונבין ההצלחה שלנו וההבנה שלנו הייתה חשובה לה והיה לה חשוב שהלמידה תהיה משמעותית עבורינו ראו עליה שהיא תמיד הייתה קשובה בהרצאות מתוך עניין אמיתי בנושאים שעלו ותמיד הוסיפה והעשירה כל דיון או שיח ולו הכי קטן שעלה בשיעוראנחנו זוכרות אותה כאשת חינוך מסורה עם תשוקה למקצוע ועם המון רצון להפיץ טוב בעולם סיוון סתיו ספיר דנה שחר אלמוג הדר ועדן סטודנטיות במחלקה לחינוך ובמחלקה לפסיכולוגיה

אני אילה למדתי בקורס בו יסמין הייתה עוזרת הוראה לא הייתה לי תקשורת רבה איתי אבל במעט שהיה היא תמיד הייתה נכונה לעזור ענתה תשובות ארוכות ומקצועיות בנוסף היא הגיעה לשיעור תמיד עם חיוך על הפנים וראו שהחינוך והלמידה חשובים לה בתקווה לימים טובים יותר

אני ויסמין מכירות משנה א' נפלה בחלקי הזכות לעשות איתה את העבודה הראשונה שלי בתואר במסגרת הקורס "מבוא לפסיכולוגיה חינוכית" לפני כשלוש שנים. אני זוכרת שלא הכרתי את יסמין וחששתי כמו כול סטודנטית שנה א' מהעבודה הראשונה באקדמיה יסמין הכילה אותי כול כך והרגיעה ואמרה שבטוח נקבל 100 אני זוכרת כמה התפעלתי מהידע והביטחון שלה באיזה שלב אמרתי אפילו שהיא מודל לחיקוי לכול סטודנט שנה א' ואז לקחתי חלק בקורס שלך וגיליתי שיסמין היא העוזרת הוראה המשובים שלה למשימות האישיות היו כול כך נוגעים בפן האישי ראו שהיא יושבת, קראה ומישיבה כול משימה ומשימה באופן אישי ואכפתי בשבילי, היא הייתה נקודת אור ולגמרי מודל לחיקוי לאורך כול התואר. פעם דיברנו והיא סיפרה שהיא אמא ואני כול כך נפעמתי מעצם זה שהיא משלבת חיי משפחה, עבודה ולימודים היא נראתה לי כמו ספרוומן. הידיעה על המוות שלה השאירה אותי המומה ועצובה אני חושבת שעוד לא עיכלתי לגמרי שלא אפגוש אותה באוניברסיטה יותר ולא אתייעץ איתה על תמלול עבודה כזו או אחרת אריאל, אמא שלך היא בין האנשים הכי חכמים, מרגשים ואכפתיים שהכרתי אתה מוזמן לפנות אליי לכול דבר, אם בא לך לבלות, לדבר וסתם לעשות שטויות תודה שהלווית לנו את אמא שלך לקצת בשלוש שנים האחרונות כאן בשבילך, שירילי

מההכרות הקצרה שלי עם יסמין בתור מרצה היה מאוד פשוט להבין שהיא אחד מהאנשים האלה שמספיק חיוך אחד שלהם כדי להבין בדיוק כמה כנה, אמיתית וטהורה השמחה שלה היא הציגה את עצמה בהתרגשות, אותה התרגשות שליוותה אותה בכל פעם שדיברה, הסבירה או עזרה לסטודנטים, כאילו זה מגיע לה מהחלק הכי טבעי ונכון של הנשמה שלה, כאילו היא מלמדת ועושה בדיוק את מה שהיא מאמינה וטובה בו כל מילה, כל הערה, הארה שלה הייתה נגועה בטוב שלה, ברצון לשמח אותם הסטודנטים ולתת לנו פידבק נעים אבל מקצועי באותה מידה, עם סימני קריאה והתלהבות שאי אפשר לפספס יכולה לאחל לעצמי לשמור על אותה גחלת שהייתה לה בעיניים ובהוויה, ולהמשיך את המעט שהצלחתי לספוג ממנה בדרכי בעולם מיקה

חשוב כל כך שכל מי שלא זכה להכיר את יסמין, לשמוע עליה וללמוד איתה, יכיר את האדם הקסום שהיא הייתה ממי שכן התמזל מזלו. אני לגמרי מרגישה ברת מזל שהספקתי להכיר אותה (ולו במעט) וללמוד איתה וממנה הצלחת הסטודנטים הייתה תמיד בראש מעיינייה, היא השקיעה בנו רבות, בכל קבוצה וקבוצה, ענתה תמיד על כל השאלות שעלו ועזרה כמה שרק יכלה. אני יכולה להגיד באופן אישי, שאני מעריכה אותה המון על כל העזרה במהלך השנה ובמיוחד בסמסטר האחרון כשלצערי לא יכולתי להגיע לאוניברסיטה אין זה מובן מאליו כלל בתור סטודנטית לתעודת הוראה למדתי ממנה המון, על גישה ועל דרך, אני מאד מקווה שאצליח להיות משמעותית עבור תלמידיי העתידיים כמו שהיא הייתה משמעותית עבורנו. הסטודנטים ספיר

זה לגמרי לא נתפס שיסמין איננה. אצלי בראש היא עוד קיימת, מדברת, צוחקת. ממש שומעת אותה.

כמה נהייתי לשבת איתה בחדר, היא יושבת עם האוזניות, כותבת בשתי דקות פסקה מצויינת (שלי היה לוקח שבוע לנסח), צוחקת אליי, מתיעצת, מעלה תובנות מעולות על המחקר שלי ומקשקשת על האנשים הנפלאים שאנחנו מכירות. השיחה האחרונה שהיתה לי איתה פנים אל פנים היתה על היתרונות והחסרונות בקיבוץ. היא סיפרה לי, בלב מלא גאווה על שלושת הילדים שלה, ואיך הם בדרכם עושים חיל.

אישה מיוחדת. צנועה. משעשעת. חכמה. מוכשרת. מדהימה. כמה אתגעגע. עירית.

יסמין,

מהרגע הראשון שפגשתי את יסמין היה בינינו קליק. נדמה לי שליסמין כולם התחברו בקלות. בחורה נטולת פוזות ואגו. כנה מאוד אך גם אוהבת אדם ומפרגנת בלב שלם ונפש חפצה.

יסמין התייחסה לעבודת המחקר של כל אחת מאיתנו בכבוד והערכה. זה בכלל לא מובן מאליו. היא הייתה רחבת לב. כשהיא התייחסה לדברים שהבאתי לקבוצה ידעתי (עוד לפני שפתחה את הפה) שאני בידיים טובות. ידעתי שהיא באמת קראה את מה שכתבתי, שהיא באמת התעמקה בדברים, שגם אם יש לה הערות היא תאמר אותם כך שאשמח לשמוע.

בפגישה האחרונה שלנו יסמין הביאה לקבוצה את עבודת המחקר שלה. זה היה מפגש כייפי במיוחד. אכלנו, צחקנו, התעניינו זו בחייה של זו. יסמין הייתה מאושרת.

הצגת הנתונים של המחקר שלה הסעירה את כולנו. היא הראתה לנו קטע וידאו שמראה "דרמה" בתוך השתלמות מורים. אחרי זה היא ביקשה שננתח את הקטע והקשיבה ברוב קשב למה שאמרנו. היא התייחסה ברצינות המקסימה שלה לכל מילה שמישהי מאיתנו אמרה.

בשני הקרוב היינו אמורות לפתוח ביחד את מפגשי הקבוצה לשנת תשפ"ד. אנחנו לא מעיזות לשאול מה יהיה כי אף אחת מאיתנו עדיין לא מעכלת שיסמין החייכית, הרצינית, הענווה, יסמין שלנו, לא תגיע.

תמר

לפעמים נדמה שהכל כבר נאמר ושכל מילה נוספת מיותרת
לפעמים נראה שכלו כל הקיצים, בייחוד כשאסונות גדולים
על דלת ביתינו מדפקים
לפעמים ככה סתם לא ברור לאן אנו הולכים ולמה?
או מדוע עלינו להיאחז בחיים כשהכאב כה עצום ואולי אין בעצם למה
אבל

כשמדובר במשפחה כל כך שורשית, ערכית ואהובה הכללים פשוט משתנים
הקיום מקבל משמעות ותכלית
ולכל תהייה תהיה תשובה וודאית

אריאל יקר,
זכינו להכיר את אימא, את יסמין
אמנם לפרק זמן קצר, במסגרת השתלמות בית ספרית, אך מיד התברר שהיא מאותם אנשים, יחידי סגולה שמציבים רף מעט שונה
של כללים
אדם בעל ערכים ושלווה פנימית,
שנראה לכולם שהוא כבר מצא את הדרך שכולנו עדיין מחפשים
שחקר ורצון עז לחולל שינוי הם בין התכונות הבולטות שבו
ושהשקט הפנימי שבו הקרין לכולנו ענווה, רוגע, שלווה
ויותר מהכל אפשר לנו לשתף בפתיחות ובכנות ולהגיע לתובנות עמוקות ומשמעותיות שיסייעו לנו בחיינו ובעבודתנו המקצועית

אין לנו ספק,
שהדברים הללו הם חלק קטן בפאזל של מיליוני חלקים טובים ומעצימים
שבזמן המשותף שלכם יחד ספגת עוצמות שעיצבו אותך ויהוו נר לרגליך בכל צומת בחייך
אתה ממשיך שושלת מפוארת של משפחה ציונית, שורשית ערכית ונחושה
ושהם שם בעדן למעלה
יתבוננו, ישמרו וילוו בהמון גאווה
חיבוק גדול ואוהב
מי יתן ונדע כולנו ימים שקטים וטובים

פימה 0544383589, אורפז 0547008441 ורחלי 0502521785
הרב תחומי רמות ב"ש

היי שמי חן שפורן, מורה במקיף ז בבאר שבע ואני פגשתי את אמא יסמין בשנה שעברה (תשפג) בהשתלמות
שהיא העבירה בבית הספר בו אני מלמדת
מעבר להיותה של יסמין אדם נעים, מקשיב, מכיל ואדיב היה ביסמין רוגע, שהיא העבירה אל כולנו ותחושה שהיא
מבינה כל מה שעובר עלינו
זכיתי בסוף ההשתלמות לקיים מפגש אישי עם אמא מפגש של שעה וחצי
היא התפעלה מעבודת הקודש שאנחנו עושים בבית הספר ודאגה להחמיא ולשבח אותי ואת עמיתי למקצוע
היתה שיחה נעימה מלאה בחכמה של אמא והכוונה להמשך טוב יותר של עשייה מצדנו צוות המורים
אני מאחלת לכם שיהיו לכם הכוחות להמשיך ולהיות שם אחד בשביל השני, אתם הדור שימשיך את המורשת של
אמא ואני בטוחה שקבלתם ממנה את כל ההכוונה להמשיך בעשייה המפוארת שלה
חיבוק גדול ומשתתפת בצערכם העמוק ❤️

אריאל היקר,

אני כואבת איתך את האובדן הטרגי של בני משפחתך. אמך, יסמין, הייתה חברה יקרה לרבים מאיתנו באוניברסיטה, וכולנו מתאבלים לצדכם.

אריאל, אמא הייתה מדהימה. אני זכיתי להכיר אותה כחלק מקבוצת חוקרות שדנה ודר וייס הנחתה. אימא סיימה את התואר השני בהצטיינות ושימשה כעוזרת הוראה, הייתה עם תשוקה ללמידה ולמצוינות. בדיונים המשותפים שלנו בקבוצה הייתי עדה לסקרנות והיצירתיות שלה, ולחשיבה הביקורתית.

אריאל, אני זוכרת את הדרך הייחודית של אמך לבטא את עצמה. כשהיא דיברה, היא הייתה לוקחת רגע לאסוף את מחשבותיה, ואז, בקול שקט אך בטוח, היא הייתה חולקת את התובנות שלה. אימא הייתה חכמה, שקולה, חדה ומדויקת. היא הייתה השראה עבורנו.

יש לי זיכרון מיוחד שאני רוצה לחלוק איתך. לקראת סוף יולי נפגשנו קבוצת המחקר אצלי בבית, ועבדנו על חומרים מהמחקר של אמך. אבל לפני הצלילה לעבודה, ישבנו כולנו לאכול ביחד. אימא שלך האלופה הכינה סלט מעולה ופינקה אותנו במגוון גבינות ולחמים. צחקנו, דיברנו ונהנינו זו מחברתה של זו. האווירה הייתה באמת מדהימה. במבט לאחור, זה זיכרון מר ומתוק כי זו הייתה הפעם האחרונה שראיתי את אימא, והיא הייתה כל כך מאושרת ומלאת שמחה באותו יום.

אימא לא הייתה רק חוקרת מבריקה אלא גם אישה יוצאת דופן. תמיד אזכור את האור בעיניה, את טוב ליבה ויותר מכל את אצילותה.

אריאל, אני יודעת שהאובדן שחווית מותיר חלל שאין לו תחליף בחייך, ואין מילים שיכולות באמת להקל על כאבך הבלתי נתפס. אבל דע שאימא הייתה חברה אהובה ויקרה לכולנו. ואם יש משהו שאני יכולה לעשות כדי לתמוך בך או אם אי פעם תצטרך מישהו לדבר איתו, אנא אל תהסס לפנות. אני - אנחנו כאן בשבילך, תמיד.

קני נעמן (054-5728332)